

Sundarakandaramayaniraniraya

——
सुन्दरकाण्डरामायणनिर्णयः

——
Document Information

Text title : sundarakANDarAmAyaNanirNaya

File name : sundarakANDarAmAyaNanirNaya.itx

Category : hanumaana, stotra, Ananda-tIrtha, hanuman

Location : doc_hanumaana

Author : AnandatIrtha, Madhvacharya

Transliterated by : Processed by Sowmya Ramkumar

Proofread by : PSA Easwaran psaeaswaran at gmail

Description-comments : From Hanumatstutimanjari, Mahaperiaval Publication

Latest update : September 18, 2014

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 31, 2020

sanskritdocuments.org

सुन्दरकाण्डरामायणनिर्णयः

रामाय शाश्वतसुविस्तृतषड्गुणाय
सर्वेश्वराय बलवीर्यमहाएवाय ।
नत्वा लिलङ्घयिषुरर्णवमुत्पपात
निष्पीड्य तं गिरिवरं पवनस्य सूनुः ॥ १ ॥

युक्षोभ वारिधिरनुप्रययौ य शीघ्रं
यादोगणैः सल तदीयबलाभिकृष्टः ।
वृक्षाश्च पर्वतगताः पवनेन पूर्व
क्षिमोडएवि गिरिरुदागमदस्य डेतोः ॥ २ ॥

शैवो डरस्य गिरिपक्षविनाशकाले
क्षिमोडएवि स मरुतोर्वरितात्मपक्षः ।
डैमो गिरिः पवनजस्य तु विक्रमार्थ-
मुदुभिध वारिधिमवर्धदनेकसानुः ॥ ३ ॥

नैवात्र विक्रमणमैच्छदविश्रमोडसौ
निःसीमपौरुषबलस्य कुतः श्रमोडस्य ।
आश्लिष्य पर्वतवरं स ददर्श गच्छन्
देवैस्तु नागजननीं प्रडितां वरेण ॥ ४ ॥

जिज्ञासुभिर्निजबलं तव भक्षमेतु
यधत्त्वमिच्छसि तदित्यमरोदितायाः ।
आस्यं प्रविश्य सपदि प्रविनिःसुतोडस्मात्
देवाननन्दयदुत स्वडमेषु रक्षन् ॥ ५ ॥

दृष्ट्वा सुरप्रणयितां बलमस्य योत्रं
देवाः प्रतुष्टुवुरमुं सुमनोडभिवृष्ट्या ।
तैरादृतः पुनरसौ विद्यतैव गच्छन्
छायात्रलं प्रतिददर्श य सिंङिकाप्यम् ॥ ६ ॥

लङ्कावनाय सकलस्य य निगडेऽस्याः

सामर्थ्यमप्रतिष्ठतं प्रददौ विधाता ।

छायामवाक्षिपदसौ पवनात्मजस्य

सोऽस्याः शरीरमनुविश्य बिभेद याशु ॥ ७ ॥

निःसीममात्मबलमित्यसुदृश्यान्तो

उत्त्वैव तामपि विधातृवराभिगुप्ताम् ।

लम्बे स लम्बशिभरे निपपात लङ्का-

प्राकाररुपकगिराय य सञ्च्युकोये ॥ ८ ॥

भूत्वा बिडालसमितो निशि तां पुरीं य

प्राप्यन् दृष्टं निजरुपवतीं स लङ्काम् ।

रुद्धोऽनयाऽऽश्रय विजित्य य तां स्वमुष्टि-

पिष्टां तयानुमत अेव विवेश लङ्काम् ॥ ९ ॥

मार्गमाणो बलिश्चान्तः सोऽशोकवनिकातले ।

दृष्टं शिंशपावृक्षमूलस्थितरमाकृतिम् ॥ १० ॥

नरलोकविऽम्बस्य ज्ञानन् रामस्य लुद्रतम् ।

तस्य येष्टानुसारेण कृत्वा येष्टाश्च संविदम् ॥ ११ ॥

तादृक्येष्टासमेताया अङ्गुलीयमदात्ततः ।

सीताया यानि चैवासन्नाकृतेस्तानि सर्वशः ॥ १२ ॥

भूषणानि द्विधा भूत्वा तान्येवासन् तथैव य ।

अथ यूडामणिं दिव्यं दातुं रामाय सा ददौ ॥ १३ ॥

यद्यप्येतन्न पश्यन्ति निशाचरगणास्तु ते ।

धुलोक्यारिणः सर्वे पश्यन्त्यृषय अेव य ॥ १४ ॥

तेषां विऽम्बनाथैव दैत्यानां वञ्चनाय य ।

पश्यतां कलिमुष्यानां विऽम्बोऽयं कृतो भवेत् ॥ १५ ॥

कृत्वा कार्यमिदं सर्वं विशङ्कः पवनात्मजः ।

आत्माविष्करणे चित्तं यङ्के मतिमतां वरः ॥ १६ ॥

अथ वनमण्डलं तद्गावरास्थावलम्ब्य

क्षितिरुडमिममेकं वर्जयित्वाऽऽशु वीरः ।

रञनियरविनाशं काक्षमाणोऽतिवेलं
 मुद्गुरतिरवनादी तोरणं चारुरोऽ ॥ १७ ॥
 अथाशृणोद्दशाननः कपीन्द्रयेष्टितं परम् ।
 द्दिदेश किङ्करान् भङ्गन् कपिर्निगृह्यतामिति ॥ १८ ॥
 समस्तशो विभृत्यवो वराह्दरस्य किङ्कराः ।
 समासदन्मलाभलं सुरान्तरात्मनोऽङ्गजम् ॥ १९ ॥
 अशीतिकोटियूथपं पुरःसराष्टकायुतम् ।
 अनेकलेतिसङ्कुलं कपीन्द्रमावृणोद्धलम् ॥ २० ॥
 समायुतस्तथाऽऽयुधैः स ताडितश्च तैर्भृशम् ।
 यकार तान् समस्तशस्तलप्रलारयूषितान् ॥ २१ ॥
 पुनश्च मन्त्रिपुत्रकान् स रावणप्रथोदितान् ।
 ममर्द सप्तपर्वतप्रभान् वराभिरक्षितान् ॥ २२ ॥
 भलाग्रगामिनस्तथा स शर्ववाङ्मसुगर्वितान् ।
 निहत्य सर्वरक्षसां तृतीयभागमक्षिणोत् ॥ २३ ॥
 अनौपमं हरेर्भलं निशम्य राक्षसाधिपः ।
 कुमारमक्षमात्मनः समं सुतं न्ययोजयत् ॥ २४ ॥
 स सर्वलोकसाक्षिणः सुतं शरैर्ववर्ष ह ।
 शितैर्वरास्त्रमन्त्रितैर्न यैनमभ्ययालयत् ॥ २५ ॥
 स माण्डमध्यगासुतं समीक्ष्य रावणोपममम् ।
 तृतीय ओष भांशको भलस्य हीत्यचिन्तयत् ॥ २६ ॥
 निधायैव रावणो राघवस्य नान्यथा ।
 युधीन्द्रजिन्मया हतो न यास्य शक्तिरीक्ष्यते ॥ २७ ॥
 अतस्तयोः समो मया तृतीय ओष हन्यते ।
 विचार्य यैवमाशु तं पदोः प्रगृह्य पुप्सुवे ॥ २८ ॥
 स यङ्कवद्वृत्तमातुरं विधाय रावणात्मजम् ।
 अपोथयद्धरातले क्षणेन मारुतीतनुः ॥ २९ ॥
 विचूर्णिते धरातले निजे सुते स रावणः ।
 निशम्य शोकतापितस्तदग्रजं समादिशत् ॥ ३० ॥

अथेन्द्रजिन्मडाशरैर्वरास्त्रसम्प्रयोजितैः ।
 ततश्च वानरोत्तमं न याशकद्वियालने ॥ ३१ ॥
 अथास्त्रमुत्तमं विधेर्भुमोय सर्वदुःसहम् ।
 स तेन ताडितो हरिर्व्यथित्यन्निराकुलः ॥ ३२ ॥
 मया वरा विलङ्घिता ज्यनेकशः स्वयम्भुवः ।
 स माननीय एव मे ततोऽत्र मानयाम्यहम् ॥ ३३ ॥
 एमे यं कुर्युश्च किं प्रहृष्टरक्षसां गणैः ।
 एतीह लक्ष्यमेव मे स रावणश्च दृश्यते ॥ ३४ ॥
 एहं समीक्ष्य बद्धवत् स्थितं कपीन्द्रमाशु ते ।
 बभन्धुरन्यपाशकैर्जगाम यास्त्रमस्य तत् ॥ ३५ ॥
 अथ प्रगृह्य तं कपिं समीपमानयंश्च ते ।
 निशाचरेश्वरस्य तं स पृष्टवांश्च रावणैः ॥ ३६ ॥
 कपे कुतोऽसि कस्य वा किमर्थमीदृशं कृतम् ।
 एतीरितः स यावदत् प्राणम्य राममीश्वरम् ॥ ३७ ॥
 अवेळि दूतमागतं दुरन्तविक्रमस्य माम् ।
 रघूत्तमस्य मारुतिं कुलक्षये तवेश्वरम् ॥ ३८ ॥
 न येत् प्रदास्यसि त्वरन् रघूत्तमप्रियां तदा ।
 सपुत्रमित्रबान्धवो विनाशमाशु यास्यसि ॥ ३९ ॥
 न रामबाणधारणो क्षमाः सुरेश्वरा अपि ।
 विरिञ्चशर्वपूर्वकाः किमु त्वमल्पसारकः ॥ ४० ॥
 प्रकोपितस्य तस्य कः पुरः स्थितौ क्षमो भवेत् ।
 सुरासुरोरगादिडे जगत्यथिन्यकर्मणः ॥ ४१ ॥
 एतीरिते वधोधतं न्यवारयद्विभीषणैः ।
 स पुच्छदाहकर्मणो न्ययोजयन्निशाचरान् ॥ ४२ ॥
 अथास्य वस्त्रसञ्चयैः पिधाय पुच्छमग्नये ।
 ददुर्दहाह नास्य तन्मरुत्सभो हुताशनः ॥ ४३ ॥
 ममर्षं सर्वश्रेष्ठितं स रक्षसां निरामयः ।

भलोद्धतश्च कौतुकात् प्रदग्धुमेव तां पुरीम् ॥ ४४ ॥

ददाल याभिलां पुरीं स्वपुच्छगेन वह्निना ।
कृतिस्तु विश्वकर्मणोऽप्यदृष्यतास्य तेजसा ॥ ४५ ॥

सुवर्णरत्नकारितां स राक्षसोत्तमैः सल ।
प्रदृष्य सर्वशः पुरीं मुदान्वितो जगर्ज वै ॥ ४६ ॥

स रावणं सपुत्रकं तृणोपमं विधाय वै ।
तयोः प्रपश्यतोः पुरीं विधाय भस्मसाधयौ ॥ ४७ ॥

विलङ्घ्य यार्णवं पुनः स्वजातिभिः प्रपूजितः ।
प्रभक्ष्य वानरेशितुर्मधु प्रभुं समेषिवान् ॥ ४८ ॥

रामं सुरेश्वरमगायगुणाभिरामं
सम्प्राप्य सर्वकपिवीरवरैः समेतः ।
यूडामणिं पवनजः पद्योर्निधाय
सर्वाङ्गैः प्रणतिमस्य चकार भक्त्या ॥ ४९ ॥

रामोऽपि नान्यदनुदातुममुष्य योग्यम्-
अत्यन्तभक्तिभरितस्य विलक्ष्य किञ्चित् ।
स्वात्मप्रदानमधिकं पवनात्मजस्य
कुर्वन् समाश्लिषदमुं परमाभितुष्टः ॥ ५० ॥

एति श्रीमदानन्दतीर्थीयमहाभारततात्पर्यनिर्णये रामचरिते
उनुमत्प्रतियानं सुन्दरकाण्डकथानिर्णयः ॥

From Hanumatstutimanjari, Mahaperiaval Publication
Proofread by PSA Easwaran psaeaswaran at gmail

—
Sundarakandaramayananimaya
pdf was typeset on May 31, 2020
—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

